

As the world turns

programmaboekje

maart 2024

KAMERKOOR VOCOZA
o.l.v. ROBERT VAN DER VINNE

PROGRAMMA

“As the world turns”

Anonymus

Miraris Mundum/ Cancer cancrisat

Tomás Luis de Victoria

(ca. 1548 – 1611)

Iod. Manum suam

Peteris Vasks (1946 –)

Nosāpi pārsāpi

Tomás Luis de Victoria

Vau. Et egressus est

Knut Nystedt (1915 – 2014)

Stabat Mater

* Pauze *

Claudio Monteverdi (1567 – 1643)

Io mi son giovinetta

Giaches de Wert (1535 – 1596)

O primavera, gioventù dell'anno

Gaspar Cassadó (1897-1966)

Suite voor cello solo: *Preludia-Fantasia*

Johannes Brahms (1833 – 1897)

Abendständchen

Darthulas Grabesgesang

Nachtwache 1

Reena Esmail (1983 –)

When the violin

TOELICHTING

Een concertprogramma samenstellen in een tijd waarin niets meer is wat het was is een hele uitdaging. Waar gaat het heen met de wereld, waar gaat het heen met ons, hoe ziet alles er over pakweg tien jaar uit? Ook in dit programma passen Klaag-liederen en hebben we ook behoefte aan de romantische gedachten die bijvoorbeeld Brahms in zijn muziek verwerkt. Dat de zorgen over de wereld van alle tijden zijn bewijst het eerste stuk van vandaag. Een 16e-eeuwse anonieme componist beschrijft de teloorgang van de wereld aan de hand van de gang van een kreeft: die loopt soms achteruit. En we werken na vier jaar weer samen met een solist. We voeren vandaag twee stukken voor koor en cello voor u uit. Niet alleen een verrassende en niet-alledaagse combinatie, ook de stukken zijn dat. Het Stabat Mater van Nystedt geeft de solist alle ruimte haar kunnen te tonen, het koor volgt haar daarin. En de Hindoestaanse invloeden in *When The Violin* combineren cello en koor ook op een heel verrassende en voor ons onbekende manier. Het wordt een spannende reis. Veel luisterplezier!

Het bestuur.

Anonymus

Miraris Mundum/Cancer cancrisat

Dit stuk staat op een vlugschrift gedrukt in Praag in 1589 door Jiří Nigrin. De buitenste vier delen zijn gedrukt in tafelboekformaat. In het midden van de pagina staat een altpartij geschreven tegen de klok in rond een rondeel, met de tekst (een mengeling van Tsjechisch en Latijn) in spiegelschrift (deze is hieronder cursief weergegeven). Binnen de cirkel verschijnt, geschreven op een afbeelding van een kreeft die de wereld op zijn rug draagt, in de andere altpartij een ostinato van vijf noten met de tekst, eveneens gespiegeld, *Cancer cancrisat*.

Miraris mundum dorso consistere cancri?

Desine: sic hodie vertitur orbis iter.

Cancer cancrisat.

Svět se toči jako kolo,

Protož přitele hled' mít' dobrého.

Multa vadunt cum feria sexta,

Neb mnohé věci jdou v světě zpátkem;

Retro cedunt in deteriora et non meliora

Ben je verbaasd dat de wereld op de rug van een kreeft rust?

Wacht: zó draait de wereld vandaag de dag.

De kreeft gaat in kreeftengang.

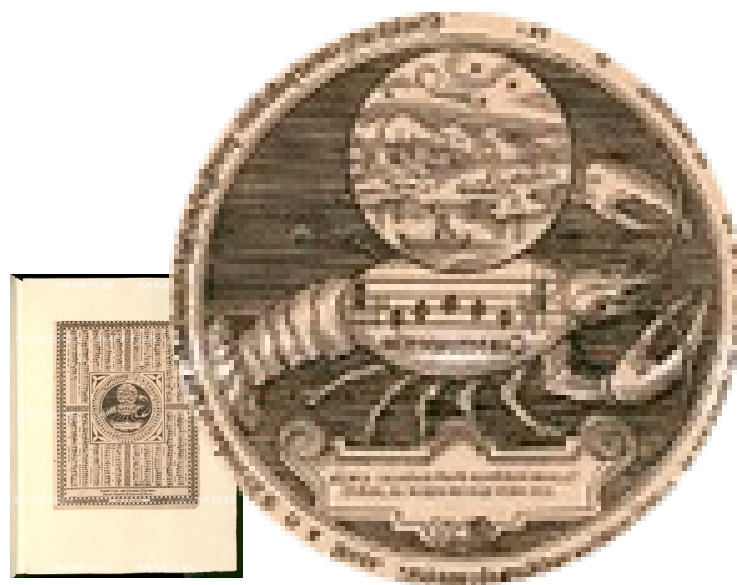
De wereld draait rond als een wiel,

Kijk daarom uit naar een goede vriend.

Want vele dingen lopen vanaf vrijdag achteruit,

vele dingen in de wereld gaan achteruit;

Ze lopen achterwaarts, niet ten goede maar ten kwade

Tomás Luis de Victoria (ca. 1548 – 1611)

Iod. Manum suam

Tomás Luis de Victoria wordt beschouwd als een van de grootste Spaanse componisten van zijn tijd. Op jonge leeftijd werd Victoria door Filips II van Spanje naar Rome gestuurd om daar te studeren. Hij werd priester en trad toe tot de congregatie van de Oratorianen. In 1586 keerde hij terug naar Spanje, waar hij in Madrid in dienst kwam van Maria van Spanje. Zijn muziek toont in haar polyfonie verwantschap met die van Giovanni Pierluigi da Palestrina, bij wie hij in Rome mogelijk gestudeerd heeft. Victoria leefde tijdens het hoogtepunt van de contra-reformatie en de muziek die hij schreef bestond dan ook voornamelijk uit religieuze, vocale werken, zoals missen en motetten. Victoria's negen *Klaagliederen van Jeremia*, geschreven om tijdens de Goede Week te worden gezongen, bevatten enkele van zijn meest intense, mystieke en ontroerende muziek en worden naast zijn *Requiem* beschouwd als een van zijn grootste prestaties.

JOD

*Manum suam misit hostis
Ad omnia desiderabilia ejus,
Quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum,
De quibus praeceperas ne intrarent
in ecclesiam tuam.*

JOD

De tegenstander heeft de hand
geslagen aan al haar kostbaarheden
Want zij ziet de heidenvolken
binnendringen in haar heiligdom
Aan wie u verboden had in
uw tempel te komen.

CAPH

*Omnis populus ejus gemens et quaerens panem;
Dederunt pretiosa quaeque pro cibo
ad refocillandam animam.
Vide, Domine, et considera
quoniam facta sum vilis!
Jerusalem, Jerusalem,
Convertere ad Dominum Deum tuum.*

CAPH

Haar hele volk zucht en is op zoek naar brood
Het heeft al zijn kostbaarheden geruild voor
voedsel om weer op krachten te komen.
Kijk, o Heer, en zie hoe armzalig
ik geworden ben!
Jeruzalem, Jeruzalem
keer terug tot de Heer uw God.

Pēteris Vasks (1946 –)

Nosāpi pārsāpi

Pēteris Vasks is een Letse componist, geboren als zoon van een predikant. Zijn eerste compositie schreef hij toen hij 8 jaar oud was. Zijn muzikale opleiding begon aan de Emīls Dārziņš-muziekschool in Riga. Daarna studeerde hij contrabas aan de Litouwse Muziekacademie in Vilnius. Van 1963 tot 1978 was hij dan ook contrabassist bij de Litouwse Nationale Filharmonie (1966-1969), het Kamerorkest van Letland (1969-1970) en het Orkest van de Letse Omroep (1971-1974). Daarnaast studeerde hij van 1973 tot 1978 compositie aan de Letse Muziekacademie in Riga. Hij verwerkt oude Letse muziek in zijn composities en zijn muziek gaat meestal over de strijd van mens en natuur. Over de schoonheid, maar tegelijk ook de dreiging van de natuur. Zoals we wel vaker bij componisten uit de wat noordelijker gelegen gebieden zien, verwijst ook hij met zijn muziek naar de bedreigingen van de natuur, zoals toenemende ontbossing. In zijn vier *Klusas dziemas (Verstilde liederen)* – waarvan u vandaag het eerste hoort (*Nosāpi pārsāpi: Pijn boven pijn*) – verwerkte hij zorgvuldig moderne technieken van koormuziek die hij afwisselt met traditionele of zelfs archaische zang. Zo ontstaat voor de luisteraar een zeer kleurrijk, indrukwekkend tonaal beeld.

Nosāpi pārsāpi

mūžu gara diena lai tevi aiznest,

nēzdogā zaļā lai tevi aprakt

puķes rozes

tad celsies augšām,

tad atsāpēsi.

Gekwetst, gekwetst,

een levenslange dag voert je mee,

bloemen, rozen zullen je begraven

in het hazelnootgroen,

dan zul je opstaan,

dan zul je genezen.

Tomás Luis de Victoria (ca. 1548 – 1611)

Vau. Et egressus est

*Vau. Et egressus est a filia Sion
omnis decor ejus;
facti sunt principes ejus velut arietes
non invenientes pascua,
et abierunt absque fortitudine
ante faciem subsequenteris*

*Zain. Peccatum peccavit Jerusalem,
propterea instabilis facta est;
Jerusalem convertre ad dominum tuum*

Vau. En uit de dochter van Sion kwam al haar schoonheid voort; Zijn leiders werden als rammen die geen weidegrond vonden en gingen krachteloos voor het aangezicht van de opvolger staan

Zain. Jeruzalem heeft een zonde begaan, daarom werd zij onstabiel; keer terug tot de Heer uw God.

Knut Nystedt (1915 – 2014)

Stabat Mater

Knut Nystedt werd geboren in Oslo, Noorwegen, in 1915. Hij studeerde compositie bij Aaron Copland en was organist in Oslo van 1946 tot 1982 en hoogleraar koordirectie aan de universiteit van Oslo van 1965 tot 1985. Nystedt wordt beschouwd als een van de invloedrijkste componisten in Noorwegen en heeft vele onderscheidingen ontvangen, nationaal en internationaal. Hij streefde ernaar nieuwe zangtechnieken te integreren, maar ook om zijn werken toegankelijk te maken voor koren van een minder professioneel niveau. Binnen het oeuvre van Nystedt neemt het eendelig *Stabat Mater* uit 1986 een bijzondere plaats in. En dat is zeker niet alleen vanwege de opvallende bezetting van een koor met een solistisch opererende cello. In de dialoog tussen deze uitvoerende partijen is voor het koor een overwegend beschouwende rol weggelegd, terwijl de uit de tekst voortvloeiende emoties vooral door de cello lijken te worden verklankt. Passages met schrijnende kleine toonafstanden worden afgewisseld met gedeeltes op basis van meer eenvoudige akkoorden – hiermee zorgt Nystedt voor grote contrasten in zijn *Stabat Mater*.

Het *Stabat Mater* is een kerkelijk gezang. Het gaat over Maria die lijdt omdat haar Zoon is gekruisigd. In de 15e eeuw kreeg het *Stabat Mater* de rol van hymne in de katholieke liturgie. Het werd dan gezongen op 15 september, de dag waarop het "Feest van de Zeven Smarten van Maria" werd gevierd. Het Concilie van Trente (1543-1563) besloot echter het *Stabat Mater* weer uit de liturgie te verwijderen, omdat het te profaan zou zijn (meerstemmige muziek en gebruik van niet-Bijbelse teksten in de liturgie). Het gedicht behoort sinds 1727 op gezag van paus Benedictus XIII weer officieel tot de katholieke misgezangen van het feest van Onze-Lieve-Vrouw van Smarten. Daarnaast wordt het ook gebruikt als onderdeel van de "Veertien statiën van de Kruisgang" tijdens de Goede week.

*Stabat mater dolorosa
iuxta crucem lacrimosa,
Dum pendebat filius.
Cuius animam gementem
Contristatam et dolentem
Pertransivit gladius.*

*O quam tristis et afflicta
Fuit illa benedicta Mater unigeniti
Quae maerebat et dolebat.
Et tremebat, cum videbat
Pia Mater, dum videbat.*

*Quis est homo qui non fleret,
Matrem Christi si videret
In tanto supplicio?
Quis non posset contristari,
Piam matrem contemplari
Dolentem cum filio?*

*Pro peccatis suae gentis
Vidit Iesum in tormentis
Et flagellis subditum.
Vidit suum dulcem natum
Moriendo desolatum
Dum emisit spiritum.*

*Eia mater fons amoris,
Me sentire vim doloris
Fac ut tecum lugeam.
Fac ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.*

De Moeder stond door smart bevan-
gen en met tranen langs haar wangen
waar haar zoon gekruisigd hing
En het was haar in haar lijden of een
zwaard haar kwam doorsnijden dat
haar dwars door het hart heen ging.

Hoe verdrietig en verloren was de toch zo
uitverkoren moeder die hem 't leven gaf.
Ze moest klagen, ze moest rouwen
en ze beefde bij 't aanschouwen
van zijn vreselijke straf.

Wie voelt er geen tranen komen
die daarheen wordt meegenomen,
waar hij Christus' moeder vindt?
Wie zou tranen binnenhouden
als hij dat verdriet aanschouwde
van de moeder bij haar kind?

Zij zag wat hij heeft geleden
voor het kwaad dat mensen deden,
zag de zweepen, zag het slaan,
Hoorde 't kind, door haar gedragen,
stervende om bijstand vragen,
zag hoe hij is doodgegaan.

Vrouw van liefde en genade,
wil toch op mijn schouders laden
alles wat U lijden doet.
'k Wil mijn hart aan hem verpanden,
laat mij dan van liefde branden
opdat ik hem zo ontmoet.

*Sancta mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide.
Tui nati vulnerati
Tam dignati pro me pati,
Poenas mecum divide!*

*Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.
Iuxta crucem tecum stare
Et me tibi sociare
In planctu desidero.*

*Virgo virginum praeclara,
Mihi iam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem
Et plagas recolere.*

*Fac me plagis vulnerari,
Fac me cruce inebriari
Et cruore filio,
Inflammatus et accensus,
Per te virgo sim defensus
In die iudicii.*

*Christe, cum sit hinc exire,
Da per Matrem me venire
Ad palmam victoriae
Quando corpus morietur,
Fac, ut animae donetur
Paradisi gloria.
Amen.*

Moeder, wil mijn hart bezeren
met de wonden die hem deren,
die zo nederig wilde zijn
Om te lijden voor mijn zonden.
Laat mij lijden aan zijn wonden,
laat mij delen in zijn pijn.

Laat mij huilen aan uw zijde,
laat het kruis ook mij doen lijden tot
ik zelf eens doodgaan moet
Ik wil mij naar het kruis begeven
om daar met U mee te leven
in wat hem zo lijden doet.

Stralende, ik moet U eren,
wil U toch niet van mij keren,
laat mij huilend bij U staan.
Laat mij Christus' dood ervaren, laat mij in
mijn hart bewaren al wat hem is aangedaan.

Laat zijn pijnen mij genaken,
laat het kruis mij dronken maken
van de liefde voor uw zoon
En wil dan mijn voorspraak wezen als ik 't helse
vuur moet vrezen na het oordeel voor zijn troon.

Laat het kruis over mij waken,
laat zijn dood mij sterker maken,
zodat hij me begeleidt
En mijn ziel, als 't lijf moet sterven,
de verrukking doet verwerven
die de hemel ons bereidt.
Amen

Vertaling: Willem Wilmink

Claudio Monteverdi (1567 – 1643)

Io mi son giovinetta

Monteverdi was een Italiaans componist en dirigent en oorspronkelijk ook werkzaam als violist en zanger. Zijn werken markeren de overgang van renaissance- naar barokmuziek. Hij was een groot en in zijn tijd geëerd musicus. Na een lange periode van vergetelheid wordt hij nu weer volop uitgevoerd. Wellicht herkent u de melodie van dit madrigaal. Aquilino Coppini heeft de wereldse tekst van *Io mi son giovinetta* (een dialoog tussen een mooie jonge vrouw en een verliefde jongeman) vervangen door een poëtische hervertelling van de Aankondiging aan de Herders uit het evangelie van Lucas. Zo ontstond in een hertaling het *Rutilante in nocte*, dat Vocoza in december 2022 heeft gezongen.

*"Io mi son giovinetta,
e rido e canto alla stagion novella",
cantava la mia dolce pastorella,
quando subitamente
a quel canto il cor mio
cantò, quasi augellin vago e ridente:*

"Ik ben jong en ik zing,
Ik lach om het nieuwe seizoen"
zong mijn mooie herderin
en plotseling hoorde mijn hart dit lied,
een lied als een blijde vogel:

*"Son giovinetto anch'io,
e rido e canto alla gentil e bella
primavera d'Amore
che ne' begli occhi tuoi fiorisce."
Ed ella: "Fuggi, se saggio sei (disse) l'ardore,
fuggi, ch'in questi rai
primavera per te non sarà mai."*

"Ik ben ook jong
en ik zing in de prachtige
lente van liefde
die bloeit in je mooie ogen."
En zij antwoordde: "Vlucht als je goed bent,
ontvlucht de vurigheid, vlucht omdat in deze
ogen het nooit lente zal zijn voor jou."

Giaches de Wert (1535 – 1596)

O primavera, gioventù dell'anno

Giaches De Wert was koorknaap in de kapel van Maria de Cardona in Napels en werd rond 1550 leerling van Cypriano de Rore aan het hof van Ercole II d'Este in Ferrara. In de vroege jaren 1560 was hij "maestro di cappella" bij het gouverneurshof in Milaan. In 1565 kwam hij in dienst van Guglielmo Gonzaga in Mantua en werd er koormeester van de hertogelijke kapel van Santa Barbara, waar hij verbleef tot 1592. Hij was een van de leiders in de ontwikkeling van een nieuwe, expressieve, emotioneel intense stijl. Hij neigt naar het gebruik van een homofone toonzetting in zijn madrigalen, hoewel nooit exclusief; als animerende afwisseling verschijnen ook polyfone passages. In zijn laatste werken, in de jaren 1590, begon hij te experimenteren met de nieuwe concertato-stijl, met gegroepede stemmen in dialoog.

*O primavera, gioventù dell'anno
Bella madre de' fiori
D'erbe novelle, e di novelli amori;
Tu ben lasso ritorni
Ma senza i cari giorni
De le speranze mie;
Ché del perduto mio caro tesoro*

*La rimembranza misera e dolente
Tu ben sei quella
Ch'eri pur dianzi si vezzosa e bella*

*Ma non son io quel che già un tempo fui
Sì caro a gli occhi altrui*

O lente, jeugd van het jaar
Mooie bloemenmoeder
Van nieuwe kruiden en nieuwe
liefdes; Je komt snel terug
Maar zonder de dierbare dagen
Van mijn hoop
Vanwege het verlies van mijn dierbare schat

De ellendige en pijnlijke herinnering
Jij bent degene
Zelfs voordat je zo charmant en mooi was

Maar ik ben niet meer wat ik ooit was
Zo dierbaar in de ogen van anderen

Johannes Brahms (1833 – 1897)

- *Abendständchen* (uit *Drei Gesänge, Opus 42*)
- *Darthulas Grabesgesang* (uit *Drei Gesänge, Opus 42*)
- *Nachtwache 1* (uit *Fünf Gesänge, Opus 104*)

Johannes Brahms liet zich in zijn koorwerken inspireren door teksten over de harde menselijke realiteit. Tegenover deze realiteit plaatste hij het thema van de moederlijke troost. Brahms was wat dat betreft zeer belesen. Hij had een grote kennis van de Duitse romantische literatuur en poëzie. Ook in de Bijbel was hij goed thuis, al was die belangstelling vooral literair. Vanavond zingen we drie liederen van Brahms. Het eerste is *Abendständchen* (kleine avondserenade), naar het gelijknamige, tweestrofige gedicht over natuur en ziel van Clemens Brentano uit 1802. Het tweede is *Darthulas Grabesgesang*, naar *Ossian* van Johann Gottfried Herder. De tekst is een melancholisch verhaal dat zich afspeelt op het slagveld waar Darthula de dood van haar geliefde beweent. Brahms koos het moment dat zij beseft te gaan sterven. Het derde lied – *Nachtwache 1* – is een verstilde mijmering op een tekst van Friedrich Rückert.

Abendständchen

*Hör', es klagt die Flöte wieder,
und die kühlen Brunnen rauschen,
golden wehn die Töne nieder,
stille, laß uns lauschen!*

*Holdes Bitten, mild Verlangen,
wie es süß zum Herzen spricht!
durch die Nacht, die mich umfängen,
blickt zu mir der Töne Licht.*

Kleine avondserenade

Hoor, hoe klinkt de fluit weer klaaglijk
en het ruisen van de wel,
gouden tonen dalen vaaglijk
luister stil, stil naar dit spel!

't Klinkt naar zacht en mild verlangen,
raakt het hart met zoet gefluit!
door de nacht ben ik omvängen
maar als licht schijnt het geluid.

Darthulas Grabegesang

*Mädchen von Kola, du schläfst!
Um dich schweigen die blauen Ströme Selmas!
Sie trauren um dich, den letzten Zweig
von Thruthils Stamm!
Wann erstehst du wieder in deiner Schöne?
Schönste der Schönen in Erin!*

*Du schläfst im Grabe langen Schlaf,
dein Morgenrot ist ferne!
Nimmer, o nimmer kommt dir die Sonne
weckend an deine Ruhestätte: „Wach auf!
Wach auf, Darthula!
Frühling ist draußen!
Die Lüfte säuseln,
Auf grünen Hügeln, holdseliges Mädchen,
Weben die Blumen!
Im Hain wallt sprießendes Laub!“
Auf immer, auf immer, so weiche denn, Sonne,
Dem Mädchen von Kola, sie schläft!
Nie ersteht sie wieder in ihrer Schöne!
Nie siehst du sie lieblich wandeln mehr*

Nachtwache 1

*Leise Töne der Brust,
Geweckt vom Odem der Liebe,
Hauchet zitternd hinaus,
Ob sich euch öffnen ein Ohr,
öff'n ein liebendes Herz,
und wenn sich keines euch öffnet,
trag ein Nachtwind euch seuf-
zend in meines zurück.*

Darthula's graflied

*Meisje van Colla, je slaapt!
Om jou heen zwijgen de blauwe stromen
van Seláma! Ze treuren om jou,
de laatste telg van Truthils stam!
Wanneer zul je weer opstaan,
in al je schoonheid?
Jij, de mooiste van de mooie
meisjes in Erin [Ierland]!*

*Je slaapt de lange slaap van het graf
jouw ochtendrood is ver weg.
Nooit, o nooit komt de zon bij jou
die jou komt wekken bij jouw rustplaats:
“Word wakker! Word wakker, Darthula!
Het is lente buiten!
De briesjes fluisteren,
Op de groene heuvels, lieflijk meisje,
wuiven de bloemen!
In het bos golft het opkomend loof!”
Voor altijd, voor altijd, zon, wijk dan
voor het meisje van Colla – ze slaapt!
Ze zal nooit meer opstaan, in al haar schoonheid!
Nooit zul je haar meer zo lieflijk zien wandelen.*

Nachtwake 1

*Zachte tonen van de borst,
Ontwaakt door de adem van liefde,
Adem trillend uit,
Of er nu een oor voor je opengaat,
een liefdevol hart zich opent,
en als er geen voor je opengaat,
voert een nachtwind je zuch-
tend terug het mijne in.*

Reena Esmail (1983 –)

When the violin (Tekst: Hafiz, Perzië, 14e eeuw; vert. Daniel Ladinsky)

De Indiaas-Amerikaanse componiste Reena Esmail werkt tussen de werelden van de Indiase en de westerse klassieke muziek en brengt deze werelden samen door het creëren van gelijkwaardige muzikale ruimtes. Esmail verdeelt haar aandacht gelijkmatig tussen orkest-, kamer- en koorwerk. In haar proefschrift, getiteld *Finding Common Ground: Uniting Practices in Hindustani and Western Art Musicians*, onderzoekt zij de methoden en uitdagingen van het samenwerkingsproces tussen Hindoestaanse muzikanten en westerse componisten. Over *When the Violin* zegt Reena Esmail: "Dit stuk gaat over dat eerste moment van vertrouwen, van verzachting. Over de meest innerlijke momenten van de menselijke ervaring, van het besef dat 'doorbraken' vaak niet de harde kant hebben, de uitbarsting van energie die het woord impliceert, maar dat ze ook kunnen gaan over het vinden van tedere, warme, diep resonerende ruimtes in onszelf". Het stuk is gebaseerd op een zogenaamde Hindoestaanse raag. Een raag wordt in het Sanskriet omschreven als 'iets dat je geest kleurt'. Anders dan westerse toonladders is een raag een vaste opeenvolging van tonen die een gevoel wil uitdrukken. Ze zijn aan meerdere regels gebonden. Zo zijn alleen specifieke noten toegestaan in een raag en sommige noten worden met een glissando gezongen. In de hoogtijdagen van de Indiase klassieke muziek bestonden er 4.840 raags. Veel zijn er verloren gegaan, op dit moment zijn er nog enige honderden over. *When the Violin* maakt gebruik van een Hindoestaanse raag, de "charukeshi."

<i>When</i>	Wanneer
<i>The violin</i>	De viool
<i>Can forgive the past</i>	Het verleden kan vergeven
<i>It starts singing</i>	Begint hij te zingen
<i>When the violin can stop worrying</i>	Wanneer de viool zich geen zorgen meer hoeft te maken
<i>About the future</i>	Over de toekomst
<i>You will become</i>	Zal je zo'n
<i>such a drunk laughing nuisance</i>	dronken lachende lastpost worden
<i>That God</i>	Dat God
<i>Will lean down</i>	naar beneden zal leunen
<i>And begin combing you into her hair</i>	En je haar haar begint te kammen
<i>When the violin can forgive</i>	Wanneer de viool elke wond die
<i>Every wound caused by</i>	door anderen veroorzaakt is
<i>Others,</i>	kan vergeven,
<i>The heart starts singing</i>	Dan begint het hart te zingen

Robert van der Vinne

Robert van der Vinne (1968) studeerde koordirectie bij Barend Schuurman en solozang bij Margreet Honig. Hij behoort sinds 1993 tot de vaste bezetting van het Collegium Vocale Gent van Philippe Herreweghe. Daarnaast zingt en zong hij regelmatig bij het Nederlands Kamerkoor, de Nederlandse Bachvereniging, Cappella Amsterdam en het Groot Omroepkoor. Sinds een kleine tien jaar heeft hij het dirigeren weer opgepakt. Naast Vocoza dirigeert hij Kamerkoor Victoria Weesp, Cantarella Delft en het Oudemuziekkoor Bosch en Duin.

Willemijn Knödler

Willemijn Knödler studeerde aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag en het Conservatorium van Amsterdam bij Monique Bartels, Gregor Horsch en Doris Hochscheid, en behaalde haar Masterdiploma in 2012 aan de Royal College of Music in Londen bij Melissa Phelps. Zij volgde barokcellolessen bij Viola de Hoog en Richard Tunnicliffe.

Tijdens haar studie genoot zij masterclasses van onder andere Valter Despalj, Colin Carr, Christophe Coin, Pieter Wispelwey, Anner Bijlsma, Johannes Goritzki en Julian Lloyd Webber. Recente tournees waren die met de English Touring Opera en 'les 24 violons du Roi' onder leiding van Roger Norrington, met wie zij op de BBC Proms speelde. Willemijn soleerde met de celloconcerten van Haydn, Tchaikovsky, Schumann, Boccherini en het Triple concert van Beethoven.

Nu replaceert Willemijn bij verschillende Nederlandse orkesten en ensembles en maakt ze deel uit van het vernieuwende Ensemble Montage, dat onder andere met beeld en geluid een verhaal aan het publiek brengt en waarmee zij een aantal jaar op rij op het Noorderzon Festival in Groningen speelde. Daarnaast speelt ze regelmatig recitals met pianist Daniël van der Hoeven.

Sinds januari 2019 is Willemijn een van de cellisten van 'Muziek aan Bed'. Deze stichting brengt *live* muziek aan de bedden van kinderen en volwassenen in ziekenhuizen en zorginstellingen in heel Nederland, door middel van quatre-mains spel (twee personen op één cello).

Als illustratrice maakt Willemijn spellen en tekeningen om het oefenen bij het jonge kind op een creatieve en fantasievolle manier te stimuleren en variëren, na veel ervaring als cello docent te hebben opgedaan bij muziekscholen en als docent van jonge kinderen aan het Koninklijk Conservatorium. Momenteel geeft zij les aan huis in Leiden.

Kamerkoor Vocoza

Kamerkoor Vocoza bestaat uit 26 geschoolde amateurzangers, die samen een behoorlijk professioneel niveau weten te bereiken. Vocoza werd opgericht in 1980 door Paul Hameleers. In 1990 werd Ira Spaulding dirigent. Het koor stond van 2008 tot 2021 onder leiding van Sanne Nieuwenhuijsen. Het hoofdaccent lag op 20e- en 21e-eeuwse koormuziek uit Europa en de VS. Daarbij werd de lat steeds hoger gelegd. Zo zong het koor onder meer de *Mis voor dubbelkoor* van Franck Martin, het *Motet voor de kardinaal* van Daan Manneke en *Le vrai visage de la paix* van Rudolph Escher. Sinds eind 2021 staat Vocoza onder leiding van Robert van der Vinne.

Nog een paar hoogtepunten:

2012: Het *Hollands Requiem* (het *Deutches Requiem* van Brahms in de hertaling van Jan Rot)

2013: Vocoza is te zien en te horen in de film *Nummer veertien, home* van beeldend kunstenaar Guido van der Werve. Die film won een Gouden Kalf.

2021: Vocoza werkt mee aan Guido van der Werves nieuwe film (nr 18).

2022: De *Jammerklachten* en *Liefdesliedjes* van Judith Herzberg staan centraal in het voorjaarsprogramma.

Zie verder onze website en facebook:

www.vocoza.nl/historie

facebook.com/vocoza

Ons koor is aangesloten bij de te Voorschoten

Koorleden

Sopranen: Carly Allard, Henny Brouwer, Marjo van den Doel, Kiki Faber, Henriëtte van Hoek, Emma van Opstal, Lianne Verhaar

Alten: Sanne Alberts, Olga Hasenack, Alexandra Mientjes, Hilke Molenaar, Floortje Vermeulen, Jo-Els van der Woude

Tenoren: Julien Assous, Joris Grimbergen, Yuri Konter, Friso Raemaekers, Maarten Streekstra, Joost Vlot

Bassen: Bram Bos, Marc Dupuis, Rob Kloppenburg, Sjoerd Kosterman, Bart van de Rotten, Berend de Vries

Wij zoeken nog twee alten.

De eerstvolgende concerten vinden plaats
2 en 3 november 2024.
Informatie hierover volgt zo spoedig mogelijk.

programma
"As the world turns"
is mede mogelijk gemaakt door

AF amsterdams
AK fonds voor de
kunst

Colofon

organisatie	Henriëtte van Hoek
programmaboekje	Maarten Streekstra Marc Dupuis
flyer, website	Bram Bos

